

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 22/20/5508-20
EEČ: 2-42-62-2021

Ružomberok 01.02.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 odsek 1
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom
XXXXX - XXXXX miesto podnikania XXXXX, IČO: XXXXX v rozpore s ustanovením
§ 142 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov
nezaplatil Sociálnej poisťovni, pobočka XXXXX, ul. Štúrová 34 poistné na sociálne
poistenie

- za mesiace 10/2013 a 11/2013 spolu vo výške 2.253,13 eur,
- za mesiace 05/2015 až 07/2015, 09/2015 až 11/2015 spolu vo výške
1.761,40 eur,
- za mesiace 12/2015 až 10/2016 spolu vo výške 2.390,89 eur,
- za mesiace 11/2016 až 12/2016, 03/2017-06/2017 spolu vo výške 1.301,02
eur,
- za mesiace 11/2017, 02/2018 -03/2018 spolu vo výške 804,19 eur,

teda nezaplatil splatné poistné na sociálne poistenie v celkovom rozsahu **8.510,63 eur**,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície v Ružomberku zo dňa 07.09.2020, ČVS: ORP-392/VYS-RK-2019, vydaným podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vznesené obvinenie osobe XXXXX, nar. XXXXX, pre pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je popísané vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Policajt po skončení skráteného vyšetrovania predložil vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX, podrobným preskúmaním ktorého som zistil, že vzhľadom na závery skráteného vyšetrovania tento nie je dôvodný.

Obvinený XXXXX využil svoje právo a vo veci odmietol vypovedať.

Splnomocnený zástupca poškodenej Sociálnej poisťovne predložil do konania podstatné listinné dôkazy preukazujúce neplatenie poistného na sociálne poistenie od roku 2013 až do roku 2019 obvineným ako SZČO, ktorý bol v Sociálnej poisťovni zaregistrovaný na platenie poistného, ktoré mu bolo vyčíslené podľa ním vystavených daňových priznaní. Obvinený, ako SZČO v rozhodnom období nezaplatil Sociálnej poisťovni splatné poistné v celkovej výške 17.196,53 €, z toho 12.834,50 € poistné za zamestnávateľa a 4.362,03 ako poistné za zamestnancov. Poistné za zamestnancov vo výške 4.362,03 € bolo obvineným uhradené ešte dňa 19.02.2020, pričom trestné stíhanie bolo následne vedené len pre nezaplatené poistné za zamestnávateľa.

Do konania bola vyšetrovateľom pribratá znalkyňa z odboru Ekonomia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo XXXXX XXXXX ktorej úlohou bolo na základe existujúcej dokumentácie potvrdiť, resp. vyvrátiť, či obvinený, v čase splatnosti poistného bol solventný, teda či objektívne mal prostriedky na zaplatenie poistného v lehote splatnosti, ale tieto boli použité na iný, nie nevyhnutný účel nesúvisiaci s podnikateľskou činnosťou.

Zo záverov ňou vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že obvinený na výpočet dane z príjmov využil v období rokov 2013 až 2018 možnosť vedenia daňovej evidencie podľa § 6 ods. 14, neskôr ods. 11 zákona o dani z príjmov. Pri posúdení stavu priemerných disponibilných peňažných prostriedkov, ktoré mohli byť analyzované len na ročnej báze a nie mesačne k lehotám splatnosti, znalec zohľadnil sumu životného minima v zmysle zákona o životnom minime. Z prehľadu príjmov a výdavkov XXXXX za roky 2013-2019 vyplýva, že zostatok príjmu obvineného po zdanení a odrátaní životného minima predstavoval v roku 2013 sumu 23.229,16 €, v roku 2014 zápornú hodnotu - 7.463,94 €, v roku 2015 sumu 3.045,19 €, v roku 2016 sumu 3.126,75 €, v roku 2017 sumu 1.473,35 €, v roku 2018 sumu 896,11 €. Pri zohľadnení súm životného minima priemerné disponibilné peňažné prostriedky obvineného ako podnikateľského subjektu, postačovali len na úhradu poistného na

sociálne poistenie za rok 2013 vo výške 2.253,13 € a za rok 2015 vo výške 1.761,40 €. Z podkladov predložených k znaleckému skúmaniu nie je možné preukázateľne zistiť, či obvinený ako samostatne zárobkovo činná osoba mal ako platiteľ poistného na sociálne poistenie v lehote splatnosti za obdobie od 01/2016 do 02/2019 vrátane dostatok disponibilných finančných prostriedkov na zaplatenie predpísaného poistného na sociálne poistenie.

Z analýzy ďalších listinných dôkazov zabezpečených v priebehu skráteného vyšetrovania a to konkrétne, informácie podliehajúce bankovému tajomstvu o účtoch obvineného, lustrácia katastrálneho portálu, daňové priznania živnosti obvineného za rozhodné obdobia a iné vyplýva, že voči obvinenému bolo a je vedených viacero exekúcií a má aj daňové nedoplatky v celkovom rozsahu 10.389,97 €, čo zásadným spôsobom vypovedá o insolventnosti obvineného a jeho neschopnosti platiť poistné riadne a včas.

Prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu nezaplatí splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Predmetný trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 Trestného zákona, za ktorý je obvinený stíhaný, z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu a z hľadiska formy zavinenia vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a podľa § 15 Trestného zákona. Vo vzťahu k stíhanému skutku je možné konštatovať, že len samotné nesplnenie odvodovej povinnosti, resp. spôsobenie dlhu na poistnom nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, nakoľko v XXXXXm trestnom práve sa uplatňuje princíp zodpovednosti za zavinenie, t. j. princíp subjektívnej zodpovednosti. Znamená to, že jednou z podmienok trestnej zodpovednosti páchatel'a je jeho zavinenie, a to zavinenie úmyselné alebo nedbanlivostné. Zavinením je zároveň vyjadrená i individuálna trestná zodpovednosť, a teda, že každý zodpovedá zásadne iba za to, čo svojím konaním sám zaviniel. Pre trestnú zodpovednosť nestačí spôsobenie následku konaním osoby, pokiaľ toto konanie nebolo zavinené.

Na podklade zisteného skutkového stavu nie je preukázateľné za celé sledované obdobie, či obvinený v čase splatnosti poistného bol solventný, teda či objektívne mal prostriedky na zaplatenie poistného v lehote splatnosti, ale tieto boli použité na iný, nie nevyhnutný účel nesúvisiaci s podnikateľskou činnosťou. Formu zavinenia ako nepriameho úmyslu k prejednávánemu trestnému činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 Trestného zákona je možné konštatovať len v období roku 2013 v rozsahu 2.253,13 € a v roku 2015 v rozsahu 1.761,40 €, pričom na vznik trestnej zodpovednosti je potrebné nezaplatenie poistného aspoň vo väčšom rozsahu, teda 2.660,- €, čo v danom prípade naplnené nebolo.

Vyšetrovateľ PZ vychádzal pri vznesení obvinenia z predpokladu, že skutok, ktorý je predmetom trestného konania, možno celý právne kvalifikovať ako jeden pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona. Vo vzťahu k poistnému na sociálne poistenie je zrejmé, že trestného činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 Trestného zákona sa páchatelia spravidla dopúšťajú pokračovacím konaním tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona. Ak je teda zachovaná časová kontinuita jednotlivých útokov pokračovacieho trestného činu, momentom, kedy je predmetný trestný čin prvý raz dokonaný, je márne uplynutie splatnosti tej zo série splátok poistného, ktorou vznikne na poistnom dlh väčšieho rozsahu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona, teda 2.660,- €. V danom trestnom konaní je medzi splatnosťou poistného za mesiac november 2013 a následne máj 2015 lehota 17 mesiacov, ktorá nie je predmetom trestného konania, čím sa zásadným spôsobom narušila časová kontinuita páchania pokračovacieho trestného činu, v dôsledku čoho skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, nespĺňa ako celok kritériá, uvedené v § 122 ods. 10 Trestného zákona. Ide tu o dva skutky, vymedzené 2 útokmi za obdobie roku 2013 a rozsahom skutku 2.253,13 € a 6 útokmi za obdobie roku 2015, ktoré je pokryté zavinením a rozsahom skutku 1.761,40 €. Zvyšná časť skutkov, ktoré sú predmetom trestného konania nie je pokrytá úmyselným konaním obvineného ako je uvedené

vyššie. Z uvedeného právneho posúdenia skutkov následne vyplýva, že nenapíňajú znaky trestného činu, z dôvodu absencie zákonom predpokladaného rozsahu skutku ako objektívnej stránky dotknutého prečinu, resp. úmyselného zavinenia vo zvyšnej časti skutku.

Som toho názoru, že v danom prípade je namieste zvažovať aj princíp trestnoprávnej represie ako posledného prostriedku – „ultima ratio“ iba tam, kde iné prostriedky ochrany práv fyzických a právnických osôb sú vyčerpané, neúčinné alebo nevhodné. Súdna prax po určitých protichodných tendenciách napokon ustálila, že princíp „ultima ratio“ síce nie je sám osebe dôvodom na upustenie od trestnej represie, s poukazom na formálny charakter zločinov a obzvlášť závažných zločinov, no pri prečinoch má význam pri skúmaní závažnosti skutku z hľadiska § 10 ods. 2 Trestného zákona. Ak štátne orgány aj poškodená verejnoprávna inštitúcia vedome ponechali obvineného, bez akéhokoľvek zásahu, celé roky (spolu 7 rokov) porušovať jeho zákonné povinnosti, v prípade prečinu sa značne oslabuje záujem spoločnosti na trestnoprávnom postihu obvineného.

Na základe logického úsudku vyplývajúceho zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných zákonným spôsobom tak jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na zásadu náležitého zistenia skutkového stavu obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov obsiahnutú v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, som dospel k záveru, že skutok, ktorý je právne posudzovaný ako pokračovací prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý bolo dňa 07.09.2020 uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Ružomberku, v zmysle ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z vyššie uvedených dôvodov som trestné stíhanie obvineného XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavil, pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Štefan Tomaško
prokurátor